

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1180/2025
07.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Бојане Пауновић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због продуженог кривичног дела фалсификовање и злоупотреба платних картица из члана 243. став 4. у вези члана 61. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених ББ, ВВ и АА, адвоката Радослава Павловића, поднетом против правноснажних решења јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Ваљеву Кт 44/25 од 31.03.2025. године и Основног суда у Ваљеву Кв 164/25 од 04.08.2025. године, у седници већа одржаној дана 07.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА, ББ и ВВ, адвоката Радослава Павловића, поднет против правноснажних решења јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Ваљеву Кт 44/25 од 31.03.2025. године и Основног суда у Ваљеву Кв 164/25 од 04.08.2025. године.

Образложење

Решењем јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Ваљеву Кт 44/25 од 31.03.2025. године обавезани су сведоци ГГ, ДД и ЋЋ, да солидарно сnose трошкове одлагања доказне радње испитивања сведока одређене за 31. март 2025. године, са почетком у 12,30 часова, које су проузроковали својом кривицом, у износу од 338.084,48 динара.

Решењем Основног суда у Ваљеву Кв 164/25 од 04.08.2025. године, одбијене су жалбе бранилаца окривљених – адвоката Радослава Павловића, адв. Вука Лаковића, адв. Милице Јоксимовић и адв. Невене Михаиловић, изјављене против решења јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Ваљеву Кт 44/25 од 31.03.2025. године, као неосноване.

Бранилац окривљених АА, ББ и ВВ, адвокат Радослав Павловић, поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних решења, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП у вези члана 437. тачка 1) ЗКП и неправилне одлуке о кривичној санкцији из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев, укине побијана правноснажна решења и врати предмет на поновно одлучивање.

Врховни суд је у седници већа, одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тач. 1) ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, док су ставом 4. наведеног члана прописани услови под којима окривљени, преко свог браниоца, може поднети захтев за заштиту законитости и то такстативним набрајањем повреда закона (члан 74., члан 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тач. 1), члана 439. тач.1) до 3) и члана 441. став 3. и 4.), које могу бити учињене у првостепеном и поступку пред апелационим, односно другостепеним судом.

Бранилац као разлог подношења захтева, истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП у вези члана 437. тачка 1) ЗКП и повреду одредбе члана 441. став 4. ЗКП, наводима да је изрека првостепеног решења којима је одлучивано о обавези сведока да снесе трошкове поступка нејасна и неразумљива, те истиче таксативно како је изрека побијаног решења требало да гласи и на шта су сведоци требали да буду обавезани. Такође, бранилац окривљених истиче и да је изрека другостепеног решења неразумљива, односно да су доношењем оваквих решења пре свега тужилаштво, а потом и суд, повредили закон, а да наводи суда из образложења побијаног решења не представљају обавезујући део, већ искључиво изрека решења, која неће бити извршива, па је и другостепено решење којим је одбијена жалба бранилаца нејасно и неправилно у смислу одредбе члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП.

Међутим, битна повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, у смислу цитиране одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представља законом дозвољен разлог због којих окривљени преко браниоца могу поднети овај ванредни правни лек – захтев за заштиту законитости, због чега је Врховни суд, захтев за заштиту законитости оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић